

OBSAH

OBSAH	5
1. ZÁKLADY STRUKTURÁLNÍ A REGIONÁLNÍ POLITIKY.....	9
1.1. Úvod do problematiky Evropské unie, úvod do legislativy	9
1.1.1. Historie Společenství.....	9
1.1.1.1. Evropské společenství uhlí a oceli	9
1.1.1.2. Římské smlouvy (vznik EURATOM a EHS)	10
1.1.1.3. EFTA.....	10
1.1.1.4. Rozšíření.....	11
1.1.2. Orgány Společenství	11
1.1.2.1. Evropská rada.....	11
1.1.2.2. Rada Evropské unie.....	12
1.1.2.3. Evropská komise	12
1.1.2.4. Evropský parlament.....	13
1.1.2.5. Evropský soudní dvůr.....	13
1.1.2.6. Evropský účetní dvůr	14
1.1.2.7. Poradní orgány	14
1.1.2.8. Evropská centrální banka	15
1.1.2.9. Evropská investiční banka.....	15
1.1.2.10. Evropský ombudsman	16
1.1.3. Agentury Společenství	16
1.1.4. Politiky Společenství.....	18
1.1.4.1. Výlučné politiky	20
1.1.4.2. Sdílené politiky	26
1.1.4.3. Politiky v rámci II. a III. pilíře Maastrichtského chrámu.....	36
1.1.4.4. Doplnující politiky	37
1.1.5. Lisabonská strategie a její hodnocení.....	39
1.2. Regionální politika a strukturální fondy EU	42
1.2.1. Cíle regionální politiky EU pro období 2000–2006.....	43
1.2.2. Rámec podpory Společenství	43
1.2.3. Regiony s nárokem na podporu ze SF a územní statistické jednotky	44
1.2.4. Strukturální fondy jako hlavní nástroj regionální politiky EU.....	46
1.2.4.1. Evropský fond pro regionální rozvoj (ERDF).....	46
1.2.4.2. Evropský sociální fond (ESF)	47
1.2.4.3. Evropský zemědělský orientační a záruční fond (EAGGF).....	47
1.2.4.4. Finanční nástroj pro orientaci rybolovu (FIFG).....	48
1.2.5. Další finanční nástroje.....	48
1.2.5.1. Kohezní fond – Fond soudržnosti	48
1.3. Operační programy	50
1.3.1. Význam operačních programů a jejich klíčové postavení pro žadatele o podporu ze strukturálních fondů.....	51
1.3.2. Proces tvorby a vyjednávání programových dokumentů	51
(od Národního rozvojového plánu k operačním programům).....	51
1.3.3. Obsah a struktura operačních programů.....	52
1.3.4. Související dokumenty operačních programů	53

1.3.5.	Institucionální zajištění čerpání pomoci ze strukturálních fondů.....	54
1.3.6.	Operační programy v České republice pro období 2004–2006.....	57
1.3.6.1.	Operační program Infrastruktura.....	59
1.3.6.2.	Operační program Rozvoj lidských zdrojů	60
1.3.6.3.	Operační program Průmysl a podnikání.....	62
1.3.6.4.	Operační program Rozvoj venkova a multifunkční zemědělství	64
1.3.6.5.	Společný regionální operační program	65
1.3.7.	Jednotné programové dokumenty pro cíle 2 a 3 Regionu soudržnosti hlavní město Praha.....	67
1.3.7.1.	JPD pro cíl 2 Regionu soudržnosti hlavní město Praha	67
1.3.7.2.	JPD pro cíl 3 Regionu soudržnosti hlavní město Praha	68
1.3.8.	Žádost o dotaci	69
1.3.8.1.	Příručky pro žadatele.....	69
1.3.8.2.	Způsob vyplňování a struktura žádosti.....	70
1.3.8.3.	Příjem žádostí.....	70
1.3.8.4.	Hodnocení žádostí	71
1.3.9.	Chyby v předkládaných žádostech.....	72
1.3.9.1.	Zásadní chyby, které ovlivní již v přípravné fázi úspěšnost projektu.....	72
1.3.9.2.	Formální nedostatky	75
1.3.9.3.	Chyby v přijatelnosti projektu.....	77
1.4.	Iniciativy Společenství.....	78
1.4.1.	INTERREG	78
1.4.1.1.	INTERREG IIIA	78
1.4.1.2.	INTERREG IIIB – CADSES	97
1.4.1.3.	INTERREG IIIC	99
1.4.2.	EQUAL	102
1.4.3.	LEADER	104
1.4.4.	ESFON	104
1.5.	Národní a regionální dotační tituly.....	107
1.5.1.	Národní dotační tituly.....	107
1.5.2.	Regionální dotační tituly (Fond Vysočiny).....	108
1.5.3.	Program rozvoje kraje Vysočina	111
1.5.3.1.	Profil kraje.....	111
1.5.3.2.	SWOT analýza	111
1.5.3.3.	Programová část programu rozvoje kraje.....	112
1.5.4.	Akční plán na zvýšení absorpční kapacity kraje Vysočina pro čerpání ze strukturálních fondů	114
1.6.	Příprava na plánovací období 2007–2013	117
1.7.	Přílohy	119
1.7.1.	Příloha č. 1: Popis opatření, respektive podopatření operačních programů.....	119
1.7.1.1.	Operační program Infrastruktura.....	119
1.7.1.2.	Operační program Rozvoj lidských zdrojů	129
1.7.1.3.	Operační program Průmysl a podnikání.....	141
1.7.1.4.	Operační program Rozvoj venkova a multifunkční zemědělství	149
1.7.1.5.	Společný regionální operační program	163
1.7.2.	Příloha č. 2: Jednotlivé části iniciativy INTERREG III.....	178
1.7.2.1.	Česko–Rakousko.....	178

1.7.2.2.	Česko–Bavorsko.....	183
1.7.2.3.	Česko–Sasko	189
1.7.2.4.	Česko–Polsko	199
1.7.2.5.	Česko–Slovensko	201
1.8.	Použitá literatura.....	205

Poznámky:.....	207
-----------------------	------------

Různé snahy o sjednocování můžeme nalézt již od doby římské. V době středověku se jednalo o snahy hlavně z důvodu politických, kdy panovníci zakládali spolky k ochraně svých území. Mnozí takové panovníky patřil například Jiří z Poděbrad, který chtěl vytvořit Unii evropských států¹ se společným legislativním orgánem a soudním dvorem.

V době novověku se k myšlence sjednocení z obranných důvodů připojili i filozofové, jako například svatý William Penn, jenž prosazoval vytvoření evropského parlamentu.

Průmyslová revoluce zasáhla i do této oblasti života společnosti. Vznikaly mezinárodní organizace, které položily základy pro jejich dnešní novodobé následovníky. Vůdčí postavení nabývaly komunikace, a to Poštovní unie a Telegrafní unie vzniklé v 80. letech 19. století.

Významným předchůdcem současného Společenství bylo tzv. panevropské hnutí vedené Richardem Coudenghove-Kalergim. Formulovalo se ve 20. letech minulého století a jeho cílem bylo stmelit roztržštěnou Evropu (po vzoru USA měly vzniknout Spojené státy evropské). Svoji důležitou roli zde hrála i bezpečnost Evropy z hlediska rozpínavých snah Ruska. V průběhu II. světové války byla organizace přesunuta do Francie, kde podporovala protiněmecké koalice a snažila se o ukončení konfliktu.

Velkou důležitou roli jakožto ostrovní hospodářská velmoc hrála v době před II. světovou válkou i po ní Británie. Již během války (1940) předložil W. Churchill francouzské vládě plán ekonomické, politické a vojenské spolupráce, který zahrnoval například koncept společné správy zahraniční politiky, financí a hospodářství. Po obsazení Francie Německem však byl zanedbán.

Evropa zničená v průběhu II. světové války potřebovala více pomoci, než kolik jí bylo schopna zajistit OSN. Pomocnou ruku podaly USA v podobě Marshallova plánu, který v letech 1948–52 „nalil“ do obnovy válkou postižené Evropy 12,5 miliard \$. Tento plán byl otevřený pro všechny země Evropy – poražené i vítězné. Svou účast na něm však odmítla SSSR následované dalšími státy, jež spadaly pod jeho politický vliv. Distribuci hospodářské pomoci zajišťovala nově založená Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci (OEEC, později OECD).

1.1.1.1. Evropské společenství uhlí a oceli

Převážně do Evropy proudily peníze z USA a vedly k zahájení ekonomické spolupráce evropských zemí. Projevila se nejednotnost pohledu na další možnou integraci. Snahy o zpevnění dalších postupů vyústily do vypracování tzv. Schumanova plánu, jehož autorem byl francouzský ministr zahraničních věcí Robert Schuman a Jean Monnet, předseda francouzského Vysokého plánovacího úřadu². Koncepce se soustředila na zabránění rozšíření nacistického vlivu (významnou roli zde hrálo poražené Německo, které přímo sousedilo se státy osídlenými SSSR) a rozvoj hospodářství zúčastněných zemí přes vytvoření společenství pro uhlí a ocel. Projekt se setkal s velkým zájmem ze strany „západní“ Evropy, ale se záporným postojem Velké Británie.